

POSTANOWIENIE

Dnia 12 listopada 2010 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie II Wydział Karny

w składzie

Przewodniczący SSR Joanna Tertil

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko Stanisławowi Pięcie

oskarżonego o czyn z art. 212 § 2 kk

w przedmiocie umorzenia postępowania

postanawia

- 1) na podstawie art. 17 § 1 pkt 8 kpk umorzyć postępowanie w sprawie wobec oskarżonego Stanisława Pięty
- 2) na podstawie art. 632 pkt 1 kpk kosztami postępowania obciążyć Przemysława Szczepłockiego.

Uzasadnienie

Sławomir Pięta został oskarżony, o to że w interpelacji poselskiej nr 12370 z dnia 19 października 2009 r., która wpłynęła do Sejmu w dniu 26 października 2009 r., ogłoszonej podczas 53 posiedzenia Sejmu 5 listopada 2009 r., opublikowanej na stronach internetowych Sejmu:

1. stwierdził, że homoseksualność jest „podobna” do nekrofilii, pedofilii oraz zoofilii;
2. nazwał homoseksualność „dewiacją”, „zбочeniem seksualnym” oraz „odchyleniami seksualnymi”;
3. stwierdził, że planowana wystawa „Ars Homo Erotica”, poświęcona homoerotyzmowi w sztuce, uczyni z Muzeum Narodowego w Warszawie „wychodek”;

4. stwierdził, że planowana wystawa „Ars Homo Erotica” będzie „narzędziem demoralizacji społeczeństwa w rękach marginalnej, wyizolowanej grupy”;
5. nazwał osoby przygotowujące imprezę EuroPride 2010 „środowiskiem zboczeńców seksualnych”;
6. stwierdził, że w Polsce postępuje „zawłaszczenie przestrzeni publicznej przez lobby homoseksualne”;
7. nazwał zgromadzenia publiczne znane jako warszawskie Parady Równości oraz inne odbywające się w Warszawie zgromadzenia publiczne z udziałem osób nieheteroseksualnych „marszami zboczeńców”

poniżając w opinii publicznej każdym z w/w stwierdzeń grupę osób, jaką stanowią osoby homoseksualne, w tym oskarżyciela prywatnego Przemysław Szczępłockiego, za pomocą środków masowego komunikowania, tj. o przestępstwo z art. 212 § 2 kk

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 17 § 1 pkt 8 nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy sprawca nie podlega orzecznictwu polskich sądów karnych.

Zgodnie natomiast z treścią art. 105 ust 1 Konstytucji RP Poseł nie może być pociągnięty do odpowiedzialności za swoją działalność wchodzącą w zakres sprawowania mandatu poselskiego ani w czasie jego trwania, ani po jego wygaśnięciu. Za taką działalność poseł odpowiada wyłącznie przed Sejmem, a w przypadku naruszenia praw osób trzecich może być pociągnięty do odpowiedzialności sądowej tylko za zgodą Sejmu. Oznacza to, iż członek parlamentu nie może być pociągnięty do odpowiedzialności za działania wchodzące w zakres sprawowania mandatu przedstawicielskiego (chodzi tu o wystąpienie posła w Sejmie, senatora w Senacie, o sposób głosowania, zgłaszane wnioski na posiedzeniu izby, Zgromadzenia Narodowego, klubów, kół i zespołów poselskich, senackich lub parlamentarnych). Zakaz ten dotyczy zarówno okresu trwania mandatu, jak i po jego zakończeniu. Tego rodzaju zachowania się członka parlamentu mogą jedynie powodować jego odpowiedzialność wobec izby, w której zasiada.

Zgodnie z Regulaminem Sejmu Rzeczypospolitej w ramach wykonywania mandatu poselskiego, posłowi przysługuje m.in. prawo złożenia interpelacji w sprawach o zasadniczym charakterze i odnoszących się do problemów związanych z polityką państwa

(art. 192 ust. 1 Regulaminu Sejmu RP z dnia 30 lipca 1992 r.). Wskazać jednak należy, iż obecnie interpelacja przybrała postać instytucji, której celem jest nie tylko uzyskanie odpowiedzi na zadane pytanie, lecz także sprowokowanie dyskusji i ewentualne zajęcie przez parlament stanowiska w danej kwestii. Wskazać także należy, iż niewątpliwie treść złożonej przez Stanisława Piętkę interpelacji wskazuje na jej prowokacyjny charakter.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszego postępowania uznać należy, iż Stanisław Pięta, za swoją wypowiedź z ramach wystosowanej do Ministra Kultury interpelacji nie może odpowiadać przed sądem powszechnym, bowiem nie pozwala na to chroniący go immunitet materialny, dlatego też postępowanie wobec Stanisława Pięty na zasadzie art.17 § 1 pkt 8 k.p.k. należało umorzyć.

Kosztami postępowania zgodnie z art. 632 pkt 1 k.p.k. obciążono oskarżyciela prywatnego – Przemysława Szczelockiego.

Na oryginalne właściwe podpisy
Zgodność z oryginałem
Sekretarz Sądowy